

Kirsten Lee (RV):

Der er ingen tvivl om, at det psykiatriske klientel tilhører en skrøbelig patientgruppe. Psykisk sygdom er fortsat et tabuemne i vores samfund. Det er også klart, at de fysiske forhold påvirker patientens tilstand. Det er derfor, vi alle sammen her i Folketinget har fastslået, at den psykiatriske sygehusstandard burde være af samme høje kvalitet som den, vi finder i det almindelige somatiske sygehusvæsen.

De, der beskæftiger sig med højteknologi såsom hjertetransplantationer, reagensglasbørn, fine scannere og nyrestensknusere, har tilsyneladende høj status inden for sundhedsvæsenet. De er i stand til at arbejde som pressionsgrupper, de påkalder sig pressens opmærksomhed, får tildelt ressourcer. Det psykiatriske klientel udgør ikke nogen højtråbende pressionsgruppe. Deres behov nedprioriteres for nemt. Det er derfor nødvendigt, at vi fra Folketingets side opprioriterer denne gruppes behov.

Sygehusvæsenet og også det psykiatriske sygehusvæsen er amternes ansvar, men regeringen har været aktiv ved at sætte skub i amternes planlægning, som det er gjort i temaplanrunden i psykiatri. Det støtter vi selvfølgelig i Det Radikale Venstre.

Amtskommunerne er nu i fuld gang med at planlægge det psykiatriske område, og de er blevet pålagt at indsende en psykiatriplan til sundhedsministeren i april 1990.

Det Radikale Venstre er enig i de overordnede udmeldinger, der er kommet om de psykiatriske patienter. Det psykiatriske tilbud skal være differentieret, det skal forebygge indlæggelser og genindlæggelser. Især skal man forebygge, at patienter bliver såkaldte svingdørspatienter. Det har flere været inde på. Det kan gøres ved at understøtte de sociale netværk både i offentlig og i privat regi. Netop mangelen på socialt netværk er årsag til, at nogle af de psykiatriske patienter synes at gå ud og ind af hospitalerne.

I Det Radikale Venstre tror vi på, at bofællesskaber og bokollektiver af forskellig art er en af de måder, hvorpå vi kan understøtte disse menneskers sociale netværk og hjælpe dem til at få en tilværelse så nær det normale som muligt, for det er jo det, der er formålet med psykiatrisk behandling. Lægernes tilbud kan ikke stå alene.

Blandt det psykiatriske klientel er der en særlig udsat gruppe, det er de senile gamle. De er ilde anbragt på de psykiatriske hospitaler. De psykiatriske hospitalers opgave er at undersøge og behandle psykisk syge. De senile gamle har yderst begrænset og kun i kort tid behov for undersøgelse og behandling. Alligevel udgør de en meget stor gruppe af de langtidsindlagte psykiatriske patienter.

Der er 1.600 senile gamle, som bliver indlagt på de psykiatriske hospitaler hvert år. De hører egentlig ikke til her, og det er klart, at var de ikke på de psykiatriske hospitaler, kunne de fysiske forhold forbedres for de øvrige patienter.

Kun sjældent har de senile gamle gavn af indlæggelse på en psykiatrisk afdeling – snarere tværtimod må man nok sige. Denne skrøbelige patientgruppe har det bedst i kendte, overskuelige omgivelser, hvor de kan få pleje og omsorg. Når de befinder sig på vore psykiatriske hospitaler, må vi erkende, at det bl.a. er, fordi vi herindefra ikke godt nok har varetager deres retssikkerhed.

Vi er tilfredse med, at justitsministeren på vort initiativ fik nedsat et nyt myndighedslovsudvalg til bedre sikring af denne gruppes retsstilling.

Det er i dag sådan, at de senile gamle kan indlægges på en psykiatrisk afdeling, fordi de ikke aktivt selv siger fra. Det kan de ikke rigtig finde ud af. Verden hænger ikke rigtig sammen for dem på en måde, som vi kan forstå. Det er heller ikke ukendt, at de, fordi de er såkaldt dørsøgende og tusser lidt forvildet omkring, bliver tvangsindlagt, selv om de vel sjældent sætter sig til modværge. Deres tilstand forbedres ikke særligt ved indlæggelse på en psykiatrisk afdeling, snarere forværres den måske. De opfylder reelt ikke betingelserne for tvangsindlæggelse eller tvangstilbageholdelse.

Det bør være Folketingets mål at få de skrøbelige senile gamle ud af vores psykiatriske hospitaler og ind i mere hensigtsmæssige plejehjemsmiljøer, samtidig med at vi varetager deres retssikkerhed.

Det Radikale Venstre vil fortsat arbejde på en bedre sikring af denne gruppes retsstilling, og vi afventer med spænding de forslag, som Myndighedslovsudvalget fremkommer med.

Vi mener ikke, at overgangen til distrikpsykiatri nødvendigvis vil skabe en stor social tabergruppe, tværtimod. Vi har tillid til, at amter